

РЕШЕНИЕ

№ 2850

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5516** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 124б, ал.5 и чл.215 и сл. Закон за устройство на територията (ЗУТ).

Производството по настоящото дело е по жалба на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, срещу Заповед № РД-02-15-26/23.03.2022г., издадена от заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството, с която е разрешено на Агенция „Пътна инфраструктура“ да изработи проект на ПУП – изменение на план за улична регулация на „Софийски околоръстен път“ в обхват от малко преди [улица]до [улица]и [улица](от км 50+500 до км 52+760) и на засегнатите части от контактите квартали, райони „В.“ и „О. купел“, в частта на ПИ с идентификатор 68134.1931.1186 по КККР на [населено място].

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна и немотивирана. Поддържа, че незаконосъобразно със заповедта се засяга собствения имот на банката, който на практика няма да може да се ползва, тъй като по-голямата част от него се отчуждава. С административния акт в значителна степен се засяга правото на собственост върху имота, с оглед на което поддържа и, че е нарушен принципът за съразмерност. Прави искане за отмяна на заповедта.

Ответникът – заместник-министър на регионалното развитие и устройството, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Заинтересованата страна – Агенция „Пътна инфраструктура“ с писмено становище оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното:

Процесното административно производство е инициентирано с писмо от Агенция „Пътна инфраструктура“ до министерство на регионалното развитие и благоустройството с вх.№ АУ10-2/16.03.2022г., с което на основание чл.124а от ЗУТ е поискано да се издаде разрешение за изработване на проект на ПУП – П. и ИПУР и частите на контактните квартали на „Софийски околоръстен път“ (СОП) в обхват от малко преди [улица]до [улица]и [улица](от км 50+500 до км 52+760), райони „В.“ и „О. купел“. Посочено е, че с Решение № 250/25.04.2013г. на МС, участъкът от СОП между [улица]и „С. скоростна тангента“ е обявен за обект с национално значение и за национален обект на основание §5, т.62 от ДР на ЗУТ и § 1 от ДР на Закон за държавната собственост. За обект „„Софийски околоръстен път“, съвпадащ с трасето на републикански път П-18, в участъка след [улица]до АМ „Л.“, по възлагане на СО е изработен и приет с решение по т.1 от Протокол № ЕС-Г-103/16.12.2011г. на ОЕСУТ, идеен проект за реконструкция и разширение. Към искането е приложено и изготвено от Агенция „Пътна инфраструктура“ Задание за изработване на ПУП –ПП, за обект: ПУП – П. и ИПУР и частите на контактните квартали на „Софийски околоръстен път“ (СОП) в обхват от малко преди [улица]до [улица]и [улица](от км 50+500 до км 52+760), райони „В.“ и „О. купел“. Съгласно заданието, този участък е последният от трасето на Софийски околоръстен път, за който е необходимо да бъде проведена улична регулация с цел реализация на целия околоръстен транспортно комуникационен ранг и провеждане на единно и целесъобразно трасе на улица от такава значимост за функционирането и развитието на градските територии. Посочено е, че „Софийски околоръстен път“ (СОП) е част от план-схемата на първостепенната улична мрежа-класификация, част комуникационна транспортна система към ОУП на Столична община. Чрез него се осъществява връзката с всички основни направления на [населено място] и софийските агломерации.

Към искането са приложени още: Съгласувателно становище на министерство на културата; писмо на МОСВ и ситуация с вариантите за трасе, както и идейния проект. Въз основа на одобреното задание, е издадена обжалваната в настоящото производство заповед № РД-02-15-26/23.03.2022г. на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството, с която е разрешено на Агенция „Пътна инфраструктура“ да изработи проект на ПУП – изменение на план за улична регулация на „Софийски околоръстен път“ в обхват от малко преди [улица]до [улица]и [улица](от км 50+500 до км 52+760) и на засегнатите части от контактите квартали, райони „В.“ и „О. купел“. Със заповедта е одобрено заданието за изработване на проект за изменение на ПУП-ИПУР.

Заповедта е разгласена по реда на чл.142б, ал.2 ЗУТ, видно от приложените по делото протоколи на лист 67 и следв.

Като писмени доказателства по делото са приети още цитираните в заданието идеен проект и Решение № 250/25.04.2013г. на МС, с което участъкът от СОП между [улица]и „С. скоростна тангента“ е обявен за обект с национално значение и за национален обект на основание §5, т.62 от ДР на ЗУТ и § 1 от ДР на ЗДС.

По делото не е спорно, а и от писмените доказателства е видно, че по силата на нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 35 от 27.03.2013г. на нотариус Д. Ж., „Първа инвестиционна банка“ АД придобива собствеността върху

поземлен имот с пл.№ 389 в квартал 206А по плана на [населено място], м. „П.-Б.“ с площ от 1045 кв.м., представляващ ПИ с идентификатор 68134.1931.1186, заедно с построената в имота сграда на два етажа – имот с идентификатор: 68134.1931.1186.1, който имот попада в обхвата на разработката на заданието, одобрено с оспорената заповед.

По делото е изслушано заключение на съдебна техническа експертиза. Вещото лице, след като е изследвало доказателствата по делото, относните документи и след оглед на имота, дава заключение, че одобреният с обжалваната заповед проект е идеен, а не окончателен и той не предвижда промяна на действащия регулационен план от 1998г. по отношение имота на жалбоподателя. Съгласно действащия регулационен план одобрен със Заповед РД 50-52 от 19.03.1998г. на кмета на район В., както и съгласно планът одобрен със основната заповед № РД-09-50-255 от 19.06.1996г., в предвиждане за улица (за разширение на Софийски околовръстен път) попадат 671 кв.м. от имота на жалбоподателя. Тази площ, в идейния проект е включена в обхвата на УПИ VII – за техническа инфраструктура. Дава заключение, че съгласно приложеното задание, нанесените в КККР сгради в имота – с идентификатори 68134.1931.1186.1 и 68134.1931.1186.2, не се засягат от идейния проект за ПУП-ИПУР към заданието. Дава заключение, че приложеното задание, одобрено с обжалваната заповед, е съобразено с транспортните схеми на [населено място], одобрени заедно с ОУП, както и с действащия регулационен и застроителен план от 1998г. Съгласно този план, имотът на жалбоподателя не се запазва като самостоятелен УПИ и за него няма предвидено застрояване. С идейния проект се третира само частта от имота, която по действащ ПУП попада в улица, като тази площ е предложена да бъде включена в УПИ VII-за транспортна инфраструктура.

Заключението е прието в съдебно заседание с участие на представители на страните, без възражения.

Други доказателства, относими за предмета на спора по делото не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка по делото, съдът намира от правна страна следното:

При обжалване на административни актове по ЗУТ, съдилищата осъществяват контрол по законосъобразността при условията и по реда на специалния закон, а по въпроси, които не са уредени в него - по Административнопроцесуалния кодекс – чл.213 ЗУТ.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

Оспореният административен акт е издаден от компетентния орган на основание чл.124а, ал.4, т.2 ЗУТ – от надлежно оправомощен орган съгласно Заповед № РД-02-15-16/25.02.2022г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството (на лист 30 от делото) по отношение на обект с национално значение и/или национален обект (съгласно Решение № 250/25.04.2013г. на МС). Заповедта е

издадена във валидна форма на електронен документ и е подписана с квалифициран електронен подпис на оправомощения орган. В акта са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ, с оглед на което и съдът намира, че са спазени изискванията за форма и мотивираност на административния акт.

При издаването на обжалваната заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя. Разрешението е издадено въз основа на представено задание от възложителя. Заповедта е разгласена по реда на чл.124б, ал.3 и ал.2 ЗУТ, видно от приложените по делото протоколи и обявления.

Не е налице и противоречие на административния акт с относимите материалноправни разпоредби.

С процесната Заповед № РД-02-15-26/23.03.2022г., издадена от заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството (оправомощен със Заповед № РД-02-15-16/25.02.2022г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството), се разрешава на Агенция „Пътна инфраструктура“ да изработи проект на ПУП – изменение на план за улична регулация на „Софийски околоръстен път“ в обхват от малко преди [улица]до [улица]и [улица](от км 50+500 до км 52+760) и на засегнатите части от контактите квартали, райони „В.“ и „О. купел“, в частта на поземления имот на жалбоподателя. Административното производство е на етап по чл.135, ал.3 ЗУТ - разрешено е изработването на проект за изменение на ПУП на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, а не се касае до производство по одобряване на вече изработен проект за изменение на ПУП по реда на раздел III от глава седма на ЗУТ. В случая се касае за мотивирано предписание по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, което е административен акт по смисъла на чл. 214, т. 1 от ЗУТ и подлежи на съдебен контрол. Съгласно чл. 135, ал. 1 от ЗУТ "Лицата по чл. 131 могат да правят искания за изменение на устройствените планове с писмено заявление до кмета на общината, а в случаите по чл. 124а, ал. 3 и 4 (каквото е процесното дело) - съответно до областния управител или до министъра на регионалното развитие и благоустройството ", а съгласно ал. 2 на разпоредбата "Когато искането е за изменение на подробен устройствен план, към заявлението се прилага скица с предложение за изменението му". Безпротиворечива е съдебната практика, обективирана и в Решение № 2720 от 23.03.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10886/2021 г., II о., Решение № 12095 от 25.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6132/2021 г., II о. и др., че производството по издаване на заповедта по чл.135, ал.3 ЗУТ е предварителна процедура, при която се разрешава изработването на проект за изменение на ПУП, като дори не е необходимо да е посочено основаниято за исканото изменение по чл. 134 от ЗУТ. Тези обстоятелства – налице ли е конкретното основание по чл.134, ал.1 и ал.2 ЗУТ се обсъждат на следващия етап по одобряване на вече изработения проект. За издаване на заповедта по чл.135, ал.3 ЗУТ е необходимо компетентният орган да е сезиран с искане по чл. 135, ал. 1 от легитимирани за това лица от кръга на посочените в чл. 131 ЗУТ, с представена скица – предложение по ал. 2 на разпоредбата. При така представено заявление с приложенията, следва да се извърши преценка за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв е наличен.

В конкретния случай, министърът на регионалното развитие и благоустройството е сезиран с искане от Агенция „Пътна инфраструктура“ с вх.№ АУ10-2/16.03.2022г., с което на основание чл.124а от ЗУТ е поискано да се издаде разрешение за изработване

на проект на ПУП – П. и ИПУР. Искането е придружено от Задание за изработване на ПУП –ПП по чл.125 ЗУТ, включващо допълнителна информация, свързана с устройството на съответната територия. В Заданието са изложени съображения обосноваващи необходимостта от изработването на плана и съдържа изисквания относно териториалния му обхват, сроковете и етапите за изработване. В заданието е посочено и необходимата информация за съществуващото положение и за действащите за съответната територия концепции и схеми за пространствено развитие и устройствени планове и е придружено от одобрения идеен проект.

С изменението се предвижда да се проведе улична регулация с цел реализация на трасето на Софийски околоръстен път. Приложеното задание, одобрено с обжалваната заповед, е съобразено с транспортните схеми на [населено място], одобрени заедно с ОУП, както и с действащия регулационен и застроителен план от 1998г., съгласно който план, имотът на жалбоподателя не се запазва като самостоятелен УПИ и за него няма предвидено застрояване. Конкретните съображения за допустимата степен на засягане на имота на жалбоподателя следва да се обсъждат при реализиране на следващия етап – изготвяне на проекта за изменение на ПУП. При тези данни по делото – подадено искане от легитимирано лице, придружено със задание, законосъобразно административният орган е издал положителен акт по чл.135, ал.3 ЗУТ. Както беше посочено по-горе, възраженията на жалбоподателя свързани с конкретни въпроси по проекта, са релевантни и следва да се обсъждат ако се стигне до следващия етап – изработване и одобряване на самия проект за изменение на ПУП.

По тези съображения, съдът намира че не са налице пороци на обжалваната заповед обуславящи нейната отмяна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, право на разноска има ответникът по жалбата на основание чл.143, ал.3 АПК, като в негова полза следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД с ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № РД-02-15-26/23.03.2022г., издадена от заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството (оправомощен със Заповед № РД-02-15-16/25.02.2022г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството).

ОСЪЖДА „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, на основание чл.143, ал.3 АПК сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на Агенция „Пътна инфраструктура“, като заинтересована страна по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

